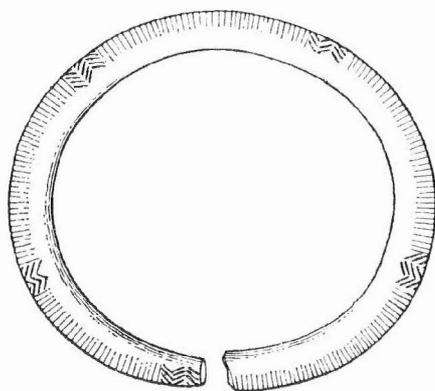


ARCHEOLOGICKÝ ÚSTAV ČESKOSLOVENSKÉ AKADEMIE VĚD
V BRNĚ

PŘEHLED VÝZKUMŮ 1973



BRNO 1974

treten. Gegenseitige Beziehungen kann man jedoch in dem gewonnenen Material mit Rücksicht auf den Gesamtcharakter der Grabung nicht verfolgen. Am mächtigsten war die Věteřov Besiedlung, wo fast auf der gesamten Anhöhe eine über 200 cm mächtige Kulturschicht mit einer Menge von Scherbenmaterial entstand, das man wahrscheinlich zu detaillieren typologisch-chronologischen Beobachtungen wird benutzen können. Ziemlich schwach war die hallstattzeitliche Besiedlung, obwohl auch aus diesem Zeitabschnitt die Funde in vielen Sonden verstreut sind. Das hallstattzeitliche Material kann man in HC eventuell noch in HD datieren.

Das wichtigste Ergebnis der Sondagen ist die Feststellung, dass in dem 13. Jahrhundert die Anhöhe von einer ca. 3 m starken Mauer aus Bruchstein verbunden mit Kalkmörtel und mit geglätteter Stirnfront befestigt war. Diese älteste Umfriedungsmauer hat man auf der nordöstlichen Seite der Anhöhe festgestellt und an einer Stelle ragt sogar oberhalb des heutigen felsigen Hanges ein kleines Fragment der Stirnmauer. Das Gemäuer der ältesten Wand ist stellenweise bis 140 cm hoch erhalten und ist mit einer sekundären erdigen Aufschüttung bedeckt. Die Mauer war direkt mit dem Felsen verbunden und an Stellen, wo zwischen den einzelnen hervorragenden Felsen Eintiefungen waren, hat man vor dem Aufbau der Mauer einen erdigen Wall aufgeschüttet, stellenweise bis 260 cm hoch und erst auf diesen wurde das Gemäuer der Umfriedungsmauer gelegt. Die festgestellte Mauer ist durch das in der erdigen Aufschüttung unter der Mauer gefundene Scherbenmaterial in das 13. Jahrhundert datiert. Im 14. Jahrhundert war die älteste Umfriedungsmauer von einer dünneren gotischen Wallmauer ersetzt, die bis heute in ihrer ursprünglichen Höhe erhalten ist. Die gotische Mauer war stellenweise direkt mit den Überresten der ältesten Umfriedung verbunden.

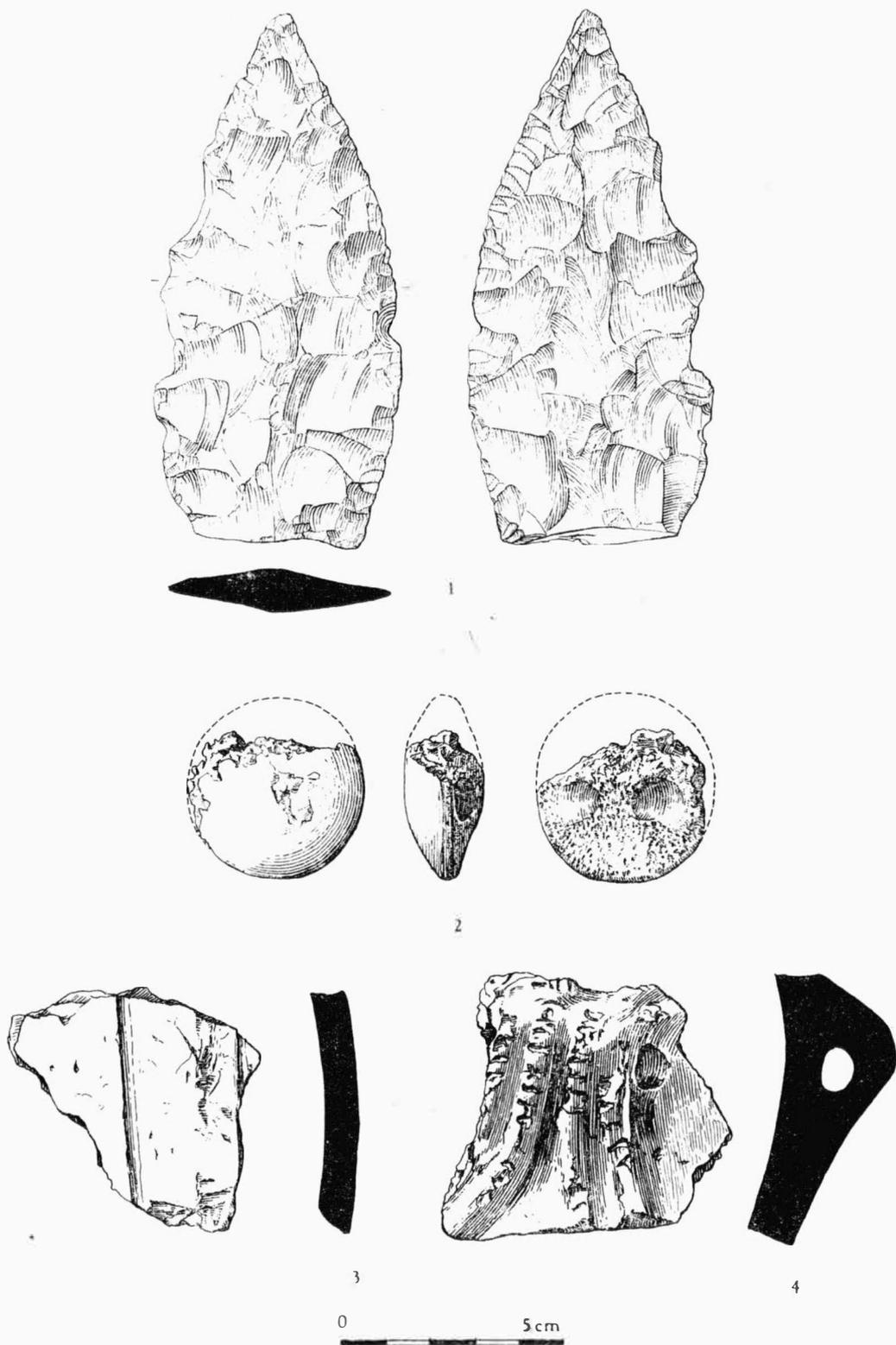
PRAVĚKÉ SÍDLIŠTNÍ NÁLEZY U LUTÍNA (okr. Olomouc)

VÍT DOHNAL, Vlastivědný ústav, Olomouc
(Tab. 20:2-4, 114)

Na podzim roku 1973 ohlásil soudruh L. Holásek, tajemník ONV v Olomouci, že na polích jižně od Lutína získal při povrchovém sběru větší množství střepového materiálu. Při prohlídce terénu jsme zjistili, že jde patrně o sídlištní lokalitu už delší dobu rozorávanou, která se nachází v trati „Zlatniska“ jižně od silnice do Olšan. Nálezy se koncentrují na nejvyšším místě zřetelné terénní vlny asi 400—500 m jihovýchodně od objektu na okraji obce a asi 400 m východně od kóty 219,4. Nejvíce nálezů patří keramice mladohalštatské a keramice z pozdní doby kronzové. Poměrně hojné jsou i středověké střepy. V sesbíraném materiálu se našel i střep z mladší volutové keramiky, střep se zdobeným tunelovým uchem, datovatelný do mladší fáze kanelované, případně do jevišovské kultury a jeden střep je laténský (?). Kromě keramiky se našlo několik kamenných drtidel, hliněná závaží, přesleny a kusy mazanice, někdy až struskovitě přepálené. Za zmínku stojí větší knoflíkovitý předmět, vyrobený z kloubní hlavice. Hlavice je opracovaná do tvaru plochého vrchlíku, který má na spodní rovně odříznuté ploše ze stran navrtanou úchytku k připevnění.

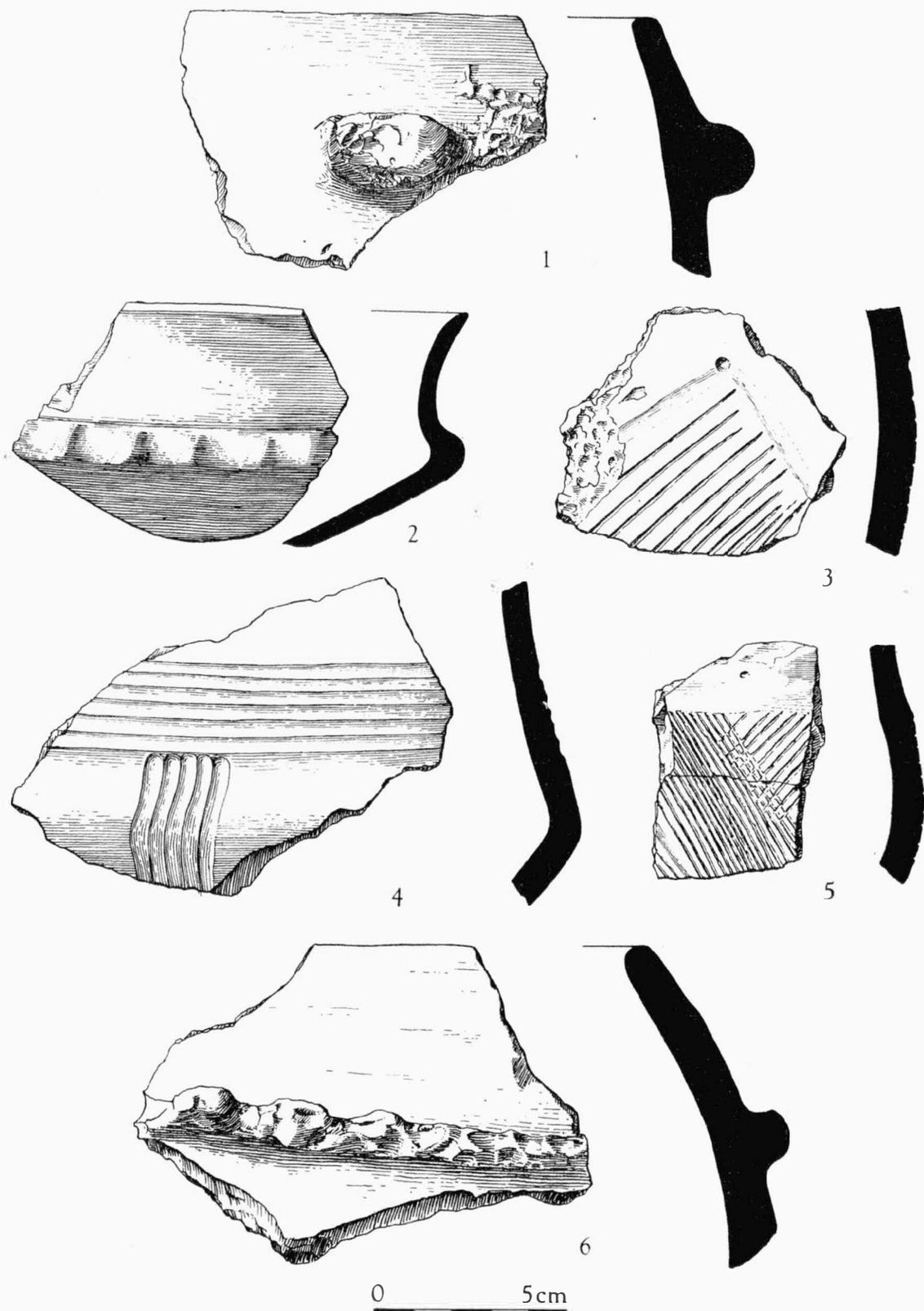
Lokalitu v trati „Zlatniska“ znal A. Gottwald (uvádí ji jako Olšany, okres Prostějov), který tam získal nálezy eneolitické (A. Gottwald, Můj archeologický výzkum, Prostějov 1931, 24, 38; týž Pravěká sídliště a pohřebiště na Prostějovsku, Prostějov 1924, 23—24), slezské (týž, Sedliště a hroby s kulturou popelnicových polí na Prostějovsku, Pravěk 1908, 69), platěnické (týž, Pravěká sídliště . . ., 99), germánské (týž, op. c. 119) a hradištní (týž, op. c. 129). Podle průzkumu L. Holásky v posledních letech se ukazuje, že v údolí říčky Blaty na jejím pravém břehu a v celém širším pruhu inundačního území je třeba počítat s dalšími podobnými lokalitami, jak naznačil nález sídlištní lokality s keramikou volutovou, jordanovskou a zvoncovitých pohárů těsně u jihovýchodního okraje Lutína a asi 1 km severně od trati „Zlatniska“ (Z. Trnáčková, Nálezová zpráva čj. 1374/69 v archivu AÚ Brno; táž, Zpráva VÚ v Olomouci č. 129 1966, 19).

Prähistorische Siedlungsfunde bei Lutín (Bez. Olomouc). Bei Lesefunden in der Flur „Zlatniska“ südlich von der Strasse nach Olšany wurde im Jahre 1973 eine durch längere Zeit geackerte Siedlungslokalität festgestellt, wo schon A. Gottwald mehrere Funde aus verschiedenen Zeitperioden sammelte. (A. Gottwald, Pravěká sídliště a pohřebiště na Prostějovsku, Prostějov 1924, 23—24, 99, 119, 129; ders. Sídlíště a hroby s kulturou popelnicových polí na Prostějovsku, Pravěk 1908, 69; ders. Můj archeologický výzkum, Prostějov 1931, 24, 38. Gottwald führt dieselbe Lokalität in der Katastral-Gemeinde Olšany an). Das meiste Material stammt aus HC und HD und auch aus HB. Man fand auch Scherben der jungen Volutenkeramik, Scherben aus dem jüngeren Äneolithikum und Funde mittelalterlichen Ursprunges.



Tab. 20

1 Heršpice (okr. Vyškov). Eneolitický pazourkový hrot. — Äneolithische Feuersteinspitze; 2—4 Lutín (okr. Olomouc). Povrchový sběr. — Lesefunde.



Tab. 114

Lutín (okr. Olomouc). Povrchový sběr. — Ieseefunde.



PŘEHLED VÝZKUMŮ 1973

Vydává: Archeologický ústav ČSAV v Brně, sady Osvobození 17/19

Odpovědný redaktor: Akademik Josef Poulik

Redaktoři: Dr. A. Medunová, dr. J. Meduna, dr. J. Říhový

Překlady: Dr. R. Tichý, E. Tichá

Kresby: Doc. dr. B. Klíma, A. Životská, L. Trávníčková, M. Bálek

Na titulním listě: bronzový náramek lužické kultury z Býkovic

Tiskem: TISK, národní podnik, Brno, provozovna 54, Gottwaldova 21

Evidenční číslo: ÚVTE1-73332

Vydáno jako rukopis — 450 kusů — neprodejné